



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 6381/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву Основног суда у Смедереву за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, у седници већа одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом поступку **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Смедереву 05.11.2018. године поднео тужбу ради новчаног обештећења, због утврђене повреде права на суђење у разумном року, где је као тужена означена Република Србија.

Основни суд у Смедереву је, уз пропратни акт Прр 100/18 од 20.08.2019. године, предложио да Врховни касациони суд одреди други стварно надлежан суд за поступање по поднетој тужби, наводећи да из реферата тужбе произлази да се подноси због незаконитог и неправилног рада Основног суда у Смедереву.

Према одредби члана 62. ст. 1. и 7. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) највиши суд одређене врсте може на захтев суда да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежани суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози. О захтеву надлежног суда првог степена из става првог овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Одлучујући о захтеву Основног суда у Смедереву за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници, Врховни касациони суд је утврдио да је захтев основан.

Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015), прописани су услови и поступак остваривања права на исплату новчаног обештећења странке којој је повређено право на суђење у разумном року. Одредбом члана 26. став 1. овог закона прописано је да странка може да поднесе тужбу против Републике Србије за новчано обештећење у року од једне

године од дана када је стекла право на правично задовољење, а одредбом члана 28. став 1. да је за одлучивање по тужби месно надлежан основни суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, боравиште или седиште.

Како је у конкретном случају утврђено да је тужиоцу у поступку који се водио пред Основним судом у Смедереву повређено право на суђење у разумном року, та чињеница по оцени Врховног касационог суда, а ради остваривања права странке на правично суђење, представља оправдан разлог за делегацију надлежности у смислу члана 62. ЗПП.

Из наведених разлога је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић